ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 22. decembra 2008 *

Vo veci C-282/07,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Cour d'appel de Liège (Belgicko) zo 6. júna 2007 a doručený Súdnemu dvoru 13. júna 2007, ktorý súvisí s konaním:

Belgicko — SPF Finances

proti

Truck Center SA,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts, sudcovia T. von Danwitz, R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), G. Arestis a J. Malenovský,

* Jazyk konania: francúzština.

generálna advokátka: J. Kokott,
tajomník: K. Sztranc-Sławiczek, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. mája 2008,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Truck Center SA, v zastúpení: X. Thiebaut a X. Pace, advokáti,

— belgická vláda, v zastúpení: C. Pochet a J.-C. Halleux, splnomocnení zástupcovia,

— francúzska vláda, v zastúpení: J.-C. Gracia, splnomocnený zástupca,

— holandská vláda, v zastúpení: C. M. Wissels a Y. de Vries, splnomocnení zástupcovia,

— portugalská vláda, v zastúpení: L. I. Fernandes a V. B. Guimarães, splnomocnení zástupcovia,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: T. Harris, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci K. Bacon, barrister,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: J.-P. Keppenne a R. Lyal, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 18. septembra 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 73b a 73d Zmluvy ES (teraz články 56 ES a 58 ES).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Belgickým kráľovstvom a spoločnosťou Truck Center SA (predtým Truck Restaurant Habay, ďalej len „Truck Center“), usadenou v Belgicku, ktorého predmetom je zdanenie úrokov, ktoré mala táto spoločnosť zaplatiť v rokoch 1994 až 1996 ako odplatu za pôžičku poskytnutú spoločnosťou SA Wickler Finances (ďalej len „Wickler Finances“), usadenou v Luxembursku.

Právny rámec

3 Podľa vnútroštátneho súdu sú na spor vo veci samej uplatniteľné nasledujúce ustanovenia vnútroštátneho práva.

4 Článok 266 zákonníka o dani z príjmov z roku 1992 (ďalej len „CIR 1992“) stanovuje:

„Kráľ môže, za podmienok a v miere, aké určí, upustiť úplne alebo čiastočne od vyberania zrážkovej dane z hnuteľného majetku z kapitálových výnosov a hnuteľného majetku a iných výnosov, pokiaľ ide o výnosy získané od majiteľov, ktorých totožnosť môže byť zistená…“

5 Článok 267 CIR 1992 znie takto:

„Pridelenie alebo vyplatenie príjmov v hotovosti alebo vo vecných plneniach spôsobuje splatnosť zrážkovej dane z hnuteľného majetku. Za pridelenie sa považuje hlavne pripísanie príjmu na otvorený účet v prospech majiteľa, aj keď tento účet nie je disponibilný, ak táto nedisponibilita vyplýva z dohody s majiteľom urobenej výslovne alebo mlčky. …“

6 Články 105 až 119 kráľovského nariadenia, ktorým sa vykonáva zákonník o dani z príjmov 1992, z 27. augusta 1993 (ďalej len „AR/CIR 1992“) sa týkajú úplného alebo čiastočného upustenia od vyberania zrážkovej dane (z príjmov z hnuteľného majetku).

7 Článok 105 bod 3 písm. b) AR/CIR 1992 stanovuje, že na účely uplatnenia uvedených článkov sa pod „profesionálnymi investormi“ rozumejú spoločnosti rezidenti.

8 Podľa článku 107 ods. 2 bodu 9 písm. c) AR/CIR 1992 sa úplne upúšťa od vyberania zrážkovej dane z hnuteľného majetku z príjmov z pohľadávok a pôžičiek osôb v postavení profesionálnych investorov.

9 Zmluva medzi Belgickom a Luxemburskom o zamedzení dvojitého zdanenia a o úprave niektorých ďalších otázok v oblasti dane z príjmov a z majetku a záverečný protokol

k nej, podpísané v Luxemburgu 17. septembra 1970 (ďalej len „belgicko-luxemburská zmluva“), stanovujú pravidlá rozdelenia daňovej právomoci medzi Belgickým kráľovstvom a Luxemburským veľkovojvodstvom.

10 Článok 11 tejto zmluvy stanovuje:

„§ 1. Úroky pochádzajúce z jedného zmluvného štátu a pripísané rezidentovi druhého zmluvného štátu podliehajú dani v tomto druhom štáte.

§ 2. Tieto úroky však môžu byť zdanené v zmluvnom štáte pôvodu podľa právneho poriadku tohto štátu, avšak daň takto stanovená nemôže presiahnuť 15 % ich výšky.

§ 3. Odlišne od odseku 2 úroky nemôžu byť zdanené v zmluvnom štáte, odkiaľ pochádzajú, keď sú pripísané podniku druhého zmluvného štátu.

Predchádzajúci odsek sa nepoužije, keď ide o:

1. úroky z dlhopisov a iných dlhových cenných papierov s výnimkou zmeniek, ktoré sú obchodnými pohľadávkami;

2. úroky pripísané spoločnosťou rezidentom v jednom zmluvnom štáte spoločnosti rezidentovi v druhom zmluvnom štáte, ktorá vlastní priamo alebo nepriamo najmenej 25 % akcií alebo podielov zabezpečujúcich hlasovacie právo v prvej spoločnosti.“

11 Článok 23 uvedenej zmluvy znie:

„§ 1. Pokiaľ ide o osoby rezidentov v Luxembursku, dvojité zdanenie je vylúčené takto:

…

2. daň vybratá v Belgicku v súlade s touto zmluvou:

…

b) z úrokov podliehajúcich režimu stanovenému v článku 11 ods. 2 sa započíta na daň z toho istého príjmu, ktorá je zaplatená v Luxembursku. Takto odpočítaná suma však nemôže presiahnuť ani časť dane, ktorá proporcionálne zodpovedá uvedeným príjmom dosiahnutým v Belgicku, ani sumu zodpovedajúcu zrážkovej dani vybratej v Luxembursku z obdobných príjmov priznaných rezidentom v Belgicku. Uvedená daň vybratá v Belgicku je odpočítateľná od

zdaniteľných príjmov v Luxembursku len v takom rozsahu, v akom prekračuje zrážkovú daň vybratú v Luxembursku z obdobných príjmov priznaných rezidentom v Belgicku.

…“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

12 Dňa 25. februára 1992 spoločnosť Wickler Finances, ktorá je majiteľom podielu vo výške 48 % na základnom imaní spoločnosti Truck Center, požičala tejto spoločnosti sumu 50 miliónov BEF.

13 V rokoch 1994 až 1996 boli úroky z tejto pôžičky zaúčtované bez zaplatenia a nebola zaplatená žiadna zrážková daň z hnuteľného majetku.

14 Dňa 11. decembra 1997 bol spoločnosti Truck Center doručený daňový výmer zrážkovej dane z hnuteľného majetku z úradnej moci v sadzbe 13,39 % za roky 1994 a 1995 a v sadzbe 15 % za rok 1996.

15 Dňa 17. decembra 1998 podala spoločnosť Truck Center reklamáciu proti tomuto vymeraniu dane z úradnej moci na príslušnom regionálnom daňovom riaditeľstve.

16 Rozhodnutím z 15. decembra 2004 tento orgán potvrdil zásadu zdanenia úrokov zrážkovou daňou z hnuteľného majetku.

17 Dňa 15. marca 2005 spoločnosť Truck Center podala žalobu na Tribunal de première instance d'Arlon.

18 Tribunal de première instance d'Arlon usúdil, že belgická právna úprava je v rozpore s článkom 56 ES, keďže upustenie od vyberania zrážkovej dane z hnuteľného majetku obmedzila iba na spoločnosti so sídlom v Belgickom kráľovstve, a preto rozsudkom zo 17. mája 2006 vyhovel žalobe spoločnosti Truck Center.

19 Dňa 7. júla 2006 Belgické kráľovstvo podalo proti tomuto rozsudku odvolanie na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.

20 Za týchto podmienok Cour d'appel de Liège rozhodol o prerušení konania a položil Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Neporušujú článok 105 ods. 3 písm. b) a článok 107 ods. 2 bod 9 AR/CIR, prijaté na základe článku 266 CIR 1992, v spojení s článkom 23 belgicko-luxemburskej zmluvy…, článok 73… Zmluvy…, keďže tým, že vyhradzujú oslobodenie od zrážkovej dane z hnuteľného majetku, stanovené v článku 107 ods. 2 bode 9, výlučne na úroky pripísané spoločnostiam rezidentom, na jednej strane okrem iného odrádzajú spoločnosti rezidentov od toho, aby si požičiavali od spoločností usadených v inom členskom štáte, a na druhej strane tvoria pre spoločnosti usadené v inom členskom štáte prekážku investovania kapitálu formou pôžičky do spoločností so sídlom v Belgicku?"

O prejudiciálnej otázke

21 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či články 73b a 73d Zmluvy bránia právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje zrážkovú daň z úrokov zaplatených spoločnosťou so sídlom v tomto štáte spoločnosti príjemcovi so sídlom v inom členskom štáte a zároveň oslobodzuje od tejto dane úroky zaplatené spoločnosti príjemcovi so sídlom v prvom členskom štáte.

22 Na úvod je opodstatnené pripomenúť, že v prípade neexistencie opatrení na zjednotenie alebo harmonizáciu na úrovni Spoločenstva, najmä podľa článku 293 druhej zarážky ES, majú členské štáty naďalej právomoc, aby prostredníctvom zmluvy alebo jednostranne definovali kritériá rozdelenia svojej daňovej právomoci najmä so zreteľom na zamedzenie dvojitého zdanenia (pozri rozsudky z 12. mája 1998, Gilly, C-336/96, Zb. s. I-2793, body 24 a 30; z 21. septembra 1999, Saint-Gobain ZN,

C-307/97, Zb. s. I-6161, bod 57; z 5. júla 2005, D., C-376/03, Zb. s. I-5821, bod 52; z 19. januára 2006, Bouanich, C-265/04, Zb. s. I-923, bod 49; zo 7. septembra 2006, N, C-470/04, Zb. s. I-7409, bod 44; z 12. decembra 2006, Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation, C-374/04, Zb. s. I-11673, bod 52, ako aj zo 14. decembra 2006, Denkavit Internationaal a Denkavit France, C-170/05, Zb. s. I-11949, bod 43).

23 Skutočnosťou však zostáva, že pri výkone takto rozdelenej daňovej právomoci sa členské štáty nemôžu zbaviť povinnosti rešpektovať pravidlá Spoločenstva (pozri rozsudky Saint-Gobain ZN, už citovaný, bod 58, ako aj Denkavit Internationaal a Denkavit France, už citovaný, bod 44). Konkrétne toto rozdelenie daňovej právomoci členským štátom nedovoľuje zaviesť diskrimináciu v rozpore s pravidlami Spoločenstva (rozsudky Bouanich, už citovaný, bod 50, a Denkavit Internationaal a Denkavit France, už citovaný, bod 44).

24 Za týchto podmienok je potrebné určiť, či právna úprava, o akú ide v spore vo veci samej, patrí do pôsobnosti článku 73b Zmluvy týkajúceho sa voľného pohybu kapitálu, alebo článku 52 Zmluvy ES (zmenený, teraz článok 43 ES) a článku 58 Zmluvy ES (teraz článok 48 ES) týkajúcich sa slobody usadiť sa.

25 V tomto ohľade je namieste pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry do vecnej pôsobnosti ustanovení týkajúcich sa slobody usadiť sa patria vnútroštátne ustanovenia, ktoré sa uplatňujú na majetkovú účasť štátneho príslušníka dotknutého členského štátu na imaní spoločnosti so sídlom v inom členskom štáte, ktorá mu umožňuje vykonávať istý vplyv na rozhodnutia tejto spoločnosti a určovať jej činnosti (rozsudky

z 12. septembra 2006, Cadbury Schweppes a Cadbury Schweppes Overseas, C-196/04, Zb. s. I-7995, bod 31; z 13. marca 2007, Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation, C-524/04, Zb. s. I-2107, bod 27, a zo 6. decembra 2007, Columbus Container Services, C-298/05, Zb. s. I-10451, bod 29).

26 V prejednávanej veci závisí uplatnenie článku 11 ods. 3 druhého pododseku bodu 2 belgicko-luxemburskej zmluvy od rozsahu účasti, akú má spoločnosť, ktorá poberá úroky, na imaní spoločnosti, ktorá tieto úroky vypláca.

27 V tomto ustanovení sa totiž uvádza, že úroky pripísané spoločnosťou rezidentom v jednom zmluvnom štáte spoločnosti rezidentovi v druhom zmluvnom štáte, ktorá vlastní priamo alebo nepriamo najmenej 25 % akcií alebo podielov zabezpečujúcich hlasovacie právo v prvej spoločnosti, môžu byť zdanené v zmluvnom štáte, odkiaľ pochádzajú.

28 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu okrem toho vyplýva, že spoločnosť Wickler Finances je majiteľom podielu vo výške 48 % na základnom imaní spoločnosti Truck Center.

29 Taká miera účasti v zásade môže poskytnúť spoločnosti Wickler Finances istý vplyv na rozhodnutia a činnosti spoločnosti Truck Center.

30 Preto treba uvedenú právnu úpravu preskúmať so zreteľom na články 52 a 58 Zmluvy.

31 Sloboda usadiť sa, ktorú článok 52 Zmluvy priznáva štátnym príslušníkom Spoločenstva a ktorá zahŕňa ich právo prístupu k výkonu samostatne zárobkovej činnosti, ako aj právo založiť a viesť podniky za rovnakých podmienok, ako sú podmienky stanovené pre vlastných štátnych príslušníkov právom členského štátu, v ktorom dochádza k usadeniu sa, zahŕňa v súlade s článkom 58 Zmluvy aj právo spoločností, ktoré sú založené podľa zákonov členského štátu a majú svoje sídlo, ústredie alebo hlavné miesto podnikateľskej činnosti vnútri Európskeho spoločenstva, vykonávať svoju činnosť v dotknutom členskom štáte prostredníctvom dcérskej spoločnosti, organizačnej zložky alebo obchodného zastúpenia (pozri rozsudky zo 16. júla 1998, ICI, C-264/96, Zb. s. I-4695, bod 20; Saint-Gobain ZN, už citovaný, bod 35; Cadbury Schweppes a Cadbury Schweppes Overseas, už citovaný, bod 41; Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation, už citovaný, bod 42, ako aj Denkavit Internationaal a Denkavit France, už citovaný, bod 20).

32 Pokiaľ ide o spoločnosti, je potrebné zdôrazniť, že ich sídlo v zmysle článku 58 Zmluvy slúži, podobne ako štátna príslušnosť fyzických osôb, na určenie ich spojitosti s právnym poriadkom členského štátu. Pripustenie, aby členský štát rezidencie mohol voľne uplatňovať rozdielne zaobchádzanie len z dôvodu skutočnosti, že sídlo spoločnosti sa nachádza v inom členskom štáte, by zbavilo článok 52 Zmluvy jeho zmyslu. Sloboda usadiť sa teda sleduje zabezpečenie výhody vnútroštátneho zaobchádzania v hostiteľskom členskom štáte, pričom zakazuje akúkoľvek diskrimináciu na základe sídla spoločností (pozri rozsudky Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation, už citovaný, bod 43; Denkavit Internationaal a Denkavit France, už citovaný, bod 22, a z 26. júna 2008, Burda, C-284/06, Zb. s. I-4571, bod 77).

33 Navyše podľa ustálenej judikatúry je za obmedzenia slobody usadiť sa nutné považovať všetky opatrenia, ktoré výkon tejto slobody zakazujú, prekážajú mu alebo ho robia menej príťažlivým (pozri rozsudky z 30. novembra 1995, Gebhard, C-55/94, Zb. s. I-4165, bod 37; z 5. októbra 2004, CaixaBank France, C-442/02, Zb. s. I-8961, bod 11, a Columbus Container Services, už citovaný, bod 34).

34 V prejednávanej veci z právnej úpravy, o ktorú ide v spore vo veci samej, vyplýva, že podmienky vyberania dane sa líšia v závislosti od miesta sídla spoločnosti, ktorá poberá úroky.

35 Podľa tejto právnej úpravy sa totiž zrážková daň z hnuteľného majetku vyberá z úrokov zaplatených spoločnosti príjemcovi nerezidentovi, zatiaľ čo sa nevyberá z úrokov zaplatených spoločnosti príjemcovi rezidentovi, ktoré sú prípadne zdaňované daňou z príjmov právnických osôb, ktorej podlieha posledná uvedená spoločnosť.

36 Aby však bolo možné určiť, či je rozdielne daňové zaobchádzanie diskriminačné, treba preskúmať, či sa vzhľadom na sporné vnútroštátne opatrenie dotknuté spoločnosti nachádzajú v objektívne porovnateľnej situácii (rozsudok Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation, už citovaný, bod 46).

37 Podľa ustálenej judikatúry diskriminácia spočíva v uplatnení rôznych pravidiel na porovnateľné situácie alebo v uplatnení rovnakého pravidla na rôzne situácie (pozri

rozsudky zo 14. februára 1995, Schumacker, C-279/93, Zb. s. I-225, bod 30; z 11. augusta 1995, Wielockx, C-80/94, Zb. s. I-2493, bod 17, a Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation, už citovaný, bod 46).

38 Pritom v oblasti priamych daní nie je situácia rezidentov a nerezidentov spravidla porovnateľná (rozsudky Schumacker, už citovaný, bod 31, a Wielockx, už citovaný, bod 18).

39 Rozdielne zaobchádzanie s daňovníkmi rezidentmi a daňovníkmi nerezidentmi teda nemožno samo osebe považovať za diskrimináciu v zmysle Zmluvy (pozri rozsudky Wielockx, už citovaný, bod 19, a Denkavit Internationaal a Denkavit France, už citovaný, bod 24).

40 Je teda potrebné preskúmať, či je to tak vo veci samej.

41 V tomto ohľade je namieste konštatovať, že rozdielne zaobchádzanie so spoločnosťami, ktoré majú príjmy z kapitálového majetku, pozostávajúce v uplatnení odlišných techník zdanenia podľa toho, či sú usadené v Belgicku, alebo v inom členskom štáte, ktoré zaviedla daňová právna úprava, o akú ide vo veci samej, sa týka situácií, ktoré nie sú objektívne porovnateľné.

42 Po prvé, pokiaľ spoločnosť, ktorá vypláca úroky, a spoločnosť, ktorá tieto úroky poberá, majú sídlo v Belgicku, postavenie belgického štátu je odlišné od postavenia, aké by mal, ak by spoločnosť so sídlom v tomto štáte zaplatila úroky spoločnosti nerezidentovi, pretože v prvom prípade belgický štát koná v postavení štátu sídla dotknutých spoločností a v druhom prípade koná ako štát zdroja úrokov.

43 Po druhé zaplatenie úrokov spoločnosťou rezidentom inej spoločnosti rezidentovi a zaplatenie úrokov spoločnosťou rezidentom spoločnosti nerezidentovi vedie k odlišným zdaneniam založeným na odlišných právnych základoch.

44 Aj keď je na jednej strane pravda, že zrážková daň z hnuteľného majetku sa nevyberá z úrokov zaplatených spoločnosťou rezidentom inej spoločnosti rezidentovi, skutočnosťou zostáva, že podľa ustanovení CIR 1992 sú tieto úroky zdanené Belgickom, pretože sú naďalej predmetom dane z príjmov právnických osôb poslednej uvedenej spoločnosti rovnako ako jej iné príjmy.

45 Na druhej strane Belgické kráľovstvo vyberá zrážkovú daň z hnuteľného majetku z úrokov zaplatených spoločnosťou rezidentom spoločnosti nerezidentovi na základe oprávnenia, ktoré si podľa belgicko-luxemburskej zmluvy tento štát a Luxemburské veľkovojvodstvo vzájomne vyhradili pri rozdelení ich daňových právomocí.

46 Tieto rozdielne podmienky vyberania dane sú teda dôsledkom skutočnosti, že spoločnosti príjemcovia rezidenti a nerezidenti podliehajú odlišným zdaneniam.

47 Napokon tieto rozdielne techniky zdanenia odrážajú rozdiel v situácii, v ktorej sa tieto spoločnosti nachádzajú, pokiaľ ide o vymáhanie dane.

48 Zatiaľ čo spoločnosti príjemcovia rezidenti priamo podliehajú kontrole belgických daňových orgánov, ktoré môžu zabezpečiť nútené vymáhanie daní, nie je to tak pri spoločnostiach príjemcoch nerezidentoch, pretože v ich prípade si vymáhanie dane vyžaduje pomoc daňových orgánov štátu ich sídla.

49 Navyše, odhliadnuc od toho, že rozdielne zaobchádzanie, ktoré vyplýva z daňovej právnej úpravy, o akú ide vo veci samej, sa týka situácií, ktoré nie sú objektívne porovnateľné, neprináša nevyhnutne výhodu spoločnostiam príjemcom rezidentom, pretože jednak sú povinné platiť preddavky na daň z príjmov právnických osôb, ako uviedla belgická vláda na pojednávaní, a jednak sadzba zrážkovej dane z hnuteľného majetku vyberanej z úrokov zaplatených spoločnosti nerezidentovi je výrazne nižšia než sadzba dane z príjmov právnických osôb vyberanej z príjmov spoločností rezidentov, ktoré sú príjemcami úrokov.

50 Za týchto podmienok uvedené rozdielne zaobchádzanie nepredstavuje obmedzenie slobody usadiť sa v zmysle článku 52 Zmluvy.

51 Vo vzťahu k existencii obmedzenia pohybov kapitálu v zmysle článku 73b Zmluvy postačuje konštatovať, že záver uvedený v predchádzajúcom bode tohto rozsudku platí rovnako, pokiaľ ide o ustanovenia Zmluvy týkajúce sa voľného pohybu kapitálu (rozsudky z 12. decembra 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation, C-446/04, Zb. s. I-11753, bod 60, a Columbus Container Services, už citovaný, bod 56).

52 Preto vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné odpovedať na položenú otázku tak, že články 52, 58, 73b a 73d Zmluvy sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia daňovej právnej úprave členského štátu, o akú ide v spore vo veci samej, ktorá stanovuje zrážkovú daň z úrokov zaplatených spoločnosťou so sídlom v tomto štáte spoločnosti príjemcovi so sídlom v inom členskom štáte a zároveň oslobodzuje od tejto dane úroky zaplatené spoločnosti príjemcovi so sídlom v prvom členskom štáte, ktorej príjmy sú v tomto členskom štáte zdaňované daňou z príjmov právnických osôb.

O trovách

53 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Článok 52 Zmluvy ES (zmenený, teraz článok 43 ES), článok 58 Zmluvy ES (teraz článok 48 ES), článok 73b Zmluvy ES a článok 73d Zmluvy ES (zmenené, teraz články 56 ES a 58 ES) sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia daňovej právnej úprave členského štátu, o akú ide v spore vo veci samej, ktorá stanovuje zrážkovú daň z úrokov zaplatených spoločnosťou so sídlom v tomto štáte spoločnosti príjemcovi so sídlom v inom členskom štáte a zároveň oslobodzuje od tejto dane úroky zaplatené spoločnosti príjemcovi so sídlom v prvom členskom štáte, ktorej príjmy sú v tomto členskom štáte zdaňované daňou z príjmov právnických osôb.

Podpisy